

Oponentský posudek diplomové práce
Zuzany Nachlingerové: Josip Murn Aleksandrov. Praha, 2009. 84 s.

Předložená diplomová práce se věnuje básnickému dílu Josipa Murna, představiteli slovinské moderny, jehož literární historie uvádí nerozlučně v čtveřici básníků, kteří v období fin de siecle prolomili hranice malého slovinského prostoru do evropského kulturního kvasu a svým literárním dílem vyrovnali opoždění za evropským kulturním vývojem. Diplomová práce velmi zřetelně poukazuje na odlišnost díla Josipa Murna od básnického opusu ostatních tří představitelů moderny – Ivana Cankara, Dragotina Ketteho a Otona Župančiče – a soustřeďuje pozornost jak na vzájemné vztahy Murna s těmito autory tak i na výjimečnost Murnova poetického projevu. Těžištěm práce je obsahový a formální rozbor Murnových básní.

Posluchačka předložila práci, která zřetelně nese stopy neúplného, nevyváženého a hlavně formulačně nevytříbeného materiálu. Práci charakterizuje značná roztříštěnost, útržkovitost, působí dojmem přípravné fáze sběru poznámek, které jsou poskládány do poměrně dobře koncipované kostry jednotlivých oddílů. Názvy jednotlivých kapitol a podkapitol slibují široce pojatou analytickou studii, ale obsahově nesplňují očekávanou úroveň.

Práci především chybí vstupní text – úvod či předmluva – v němž má být formulováno zadání diplomové práce, téma, charakter, východiska a cíle studie. Jejich stanovení je prioritní pro posouzení úspěšnosti zpracování zadaného tématu. Proto ani závěr práce neobsahuje požadované shrnutí zda, na kolik a jak bylo možné stanovené cíle naplnit.

Celkový nevyrovnaný dojem umocňuje řada překlepů, pravopisných chyb, neustálé střídání dvou variant koncovky -ismus a -izmus, chybějící diakritika a chybná větná interpunkce svědčí o spěchu, nepozornosti a povrchnosti přístupu k sebe prezentaci studentky. Také grafická úprava je značně chaotická, odklepy, pomlčky, odstavce, nepřehlednost citovaných básní v originále a českém překladu působí nevábně. Problémem je také skloňování slovinských příjmení (gen. jména Kos je Kose nikoliv Kosa, dat. Kunaver – Kunaverovi, nikoliv Kunaverju, Šorli se skloňuje Šorliho, Šorlimu ...nikoliv Šorlije, Šorlijovi).

Posluchačka všechny citáty slovinských odborných i uměleckých textů překládá do češtiny a stává se, že některé výrazy jsou přeloženy špatně (Pomladanska slutnja je několikrát tvrdošijně uváděna jako Jarní střípky, ačkoliv při prvním uvedení názvu této básně je uvedena správná podoba Jarní tušení). Někdy je slovinský text parafrázován bez dostatečného odkazu na autora, vyskytují se jazykové interference (dojem se nanáší, místo dojem se vztahuje).

V seznamu použité literatury chaos vrcholí. Posluchačka nectí žádná bibliografická pravidla, autory uvádí buď v pořadí jméno a příjmení, nebo správně příjmení a jméno. Stane se, že Bohumil Svozil je uveden se stejným dílem dvakrát – pod B i pod S. Některá díla Janka Kose jsou abecedně pod J a jiná pod K. V celé práci se studentka opírá o analýzu Murnova díla Silvy Trdinové, již doprovází Zbrano delo J. Murna z roku 1933, bohužel toto vydání v seznamu neuvádí. Podle uvedených titulů odborné literatury o moderně by bylo možné očekávat, že diplomantka prokáže jejich znalost vytvořením panoramatického kontextu tohoto

jedinečného uměleckého období, nebo alespoň nastíní onu mnohotvárnost uměleckého kvasu i zápasu představitelů nového umění s odcházející generací vyčerpanou vyprázdněným artismem a akademismem.

Přes uvedené nedostatky, jež jsou víceméně formálního rázu, práce přináší pohled na Murnovo dílo jako na svébytné, originální dílo, které spontánně vstoupilo do slovinského kulturního prostoru v souvislosti s celospolečenským klimatem i v konfrontaci těžké sociální situace básníka s jeho vlastní poetickou vizí světa. Autorka akcentuje zpočátku neprávem opomíjenou hodnotu jediné Murnovy knižní sbírky, která významně obohatila slovinskou literaturu o impresionistickou polohu.

Doporučuji práci k veřejné obhajobě, navrhuji hodnocení stupněm dobře, avšak o konečném výsledku bude rozhodnuto až podle průběhu obhajoby.

Milada Nedvěďová

PhDr. Milada Nedvěďová
Ústav slavistických a východoevropských studií
Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

V Praze, 12.5.2009